

LISÄSELVITYSPYYNTÖ**17.8.2026****17.6.2026 samoilla tiedoilla lähetettyyn OIKAISUVAATIMUKSEEN****Vastaanottaja:**

Pirkanmaan hyvinvointialue
Aluehallitus / Kirjaamo
PL 272, 33101 Tampere
Sähköposti: kirjaamo@pirha.fi

Oikaisuvaatimuksen tekijän tiedot:

Kehitysvammaiset, heidän läheiset ja Ikaalisten-Parkanon Kehitysvammaisten tuki ry
Ikaalisten-Parkanon Kehitysvammaisten tuki ry
Pj Sari Tyrkkö

sari.tyrkko@gmail.com

Päätös, johon haetaan oikaisua

Haemme oikaisua Pirkanmaan hyvinvointialueen Sosiaali- ja terveysjohtaja Taru Kuosmasen, 5.6.2026 tekemään päätökseen § 60/2026, 27853/2023 Niittykodin yhteisöllisen asumisen yksikön toiminnan lakkauttaminen.

Keskeisiä asioita, joita Pirhan on hyvä huomioida Niittykodin lopettamisesta päätettäessä. Vastaukset ja kannanotot alla oleviin asioihin pyydämme kirjallisena.

1. Päätöksentekoprosessi

Niittykodin lopettamisen ajankohta on tullut asukkaille, läheisille, henkilökunnalle, vammaisneuvoston jäsenille, Ikaalisten-Parkanon Kehitysvammaisten tukiyhdistykselle ja Rantakoto ry:lle täysin yllätyksenä. Asiaa on kysytty useassa eri tilanteessa viimeisimmäksi Pirkanmaan hyvinvointialueen vammaisneuvoston kokouksessa 20.5.2026, jolloin asiaan ei ollut tiedossa muutoksia. Julkisessa asiakirjassa "Vammaisten asumisen palveluverkkosuunnitelma 9 12 2024 korjattu.pdf" on merkitty Parkanossa oleva Niittykodin asumisyksikkö. Vuoden 2026 alussa yksikkö on siirtynyt Pirhan toimipalkaksi. Julkiseen versioon ei tätä päivitystä ole saatettu, kuten ei yksikön jatkosuunnitelmista myöskään ole mainintaa.

Asia on kuitenkin ollut valmistelussa jo huhtikuussa 2026. Asiasta on tiedotettu henkilökuntaa ja asukkaita 28.5.2026. Tiedottamisessa on käytetty ehdollista muotoa. Monet kehitysvammaiset henkilöt hahmottavat asiat kyllä/ei muodossa. He eivät useinkaan ymmärrä ehdollista muotoa ja heille ajankäsitteet ovat usein haastavia. Tämän takia asian kokonaisuuden ymmärtäminen on vaikeaa, heille olisi asia täytynyt kertoa ymmärrettävällä tavalla ja vasta virallisen päätöksen jälkeen. Läheisille tieto on tullut julkisen median välityksellä ja varsinainen infotilaisuus järjestettiin vasta 15.6.2026. Tilaisuudessa esitettiin useita kysymyksiä, joihin paikalla ollut Pirhan edustaja ei antanut selkeitä vastauksia. Vedoten ettei asia kuulu hänen toimialueeseensa. Omaiset olisivat tarvinneet tilaisuuteen henkilöä, joka olisi pystynyt vastaamaan esitettyihin kysymyksiin.

Asiassa herää kysymys on Pohjois-Pirkanmaan vammaispalvelut siirretty Kolmostien terveydeltä ja Keiturin sotelta Pirkanmaan hyvinvointialueen pienten yksiköiden lakkauttamiseksi?

Kysymys 1. Miten päätöksenteko ja sen tiedottaminen onnistui viranhaltioiden mielestä? Miten jatkossa aiotaan muuttaa toimintatapoja?

2. Niittykoti on asukkaiden koti, ei vain yhteisöllinen asumisyksikkö

Niittykoti on ollut useiden asukkaiden vakituinen koti vuosien tai jopa vuosikymmenten ajan. Kahden asukkaan kohdalla asuminen on jatkunut yli 30 vuotta. Muuttaminen ei siten merkitse vain palveluntuottajan tai rakennuksen vaihtumista, vaan tutun kodin, elinympäristön ja arjen rakenteiden menettämistä. Horjuttaen turvallisuuden tunnetta ja itsemääräämisoikeutta.

Jokaisen asukkaan kohdalla tulee yksilöllisesti arvioida seuraavat asiat:

- Mitä koti ja tuttu ympäristö merkitsevät hänen toimintakyvylleen?
- Millaisia psyykkisiä, fyysisiä ja sosiaalisia seurauksia muutosta voi aiheutua?
- Pystyykö henkilö ymmärtämään muutoksen merkityksen ja ilmaisemaan oman tahtonsa?
- Millaisia uusia palveluiden tarpeita näin iso elämänmuutos aiheuttaa? Miten ja mistä näihin muutoksiin saa tukea?
- Onko muuttaminen tosiasiallisesti vapaaehtoista vai seurausta siitä, ettei vaihtoehtoja enää jätetä?
- Tehdäänhän palvelutarpeen arviointi myös tuetuissa asunnoissa asuville henkilöille?

Pelkkä uuden asumispaikan tarjoaminen ei osoita, että asukkaan itsemääräämisoikeus tai yksilölliset tarpeet otetaan huomioon ja toteutuvat.

Kysymys 2. Miten omaiset voivat varmistua siitä, että kunkin asukkaan (sekä yhteisöllisessä että tuetussa asumisessa) olevien kohdalla mietitään yksilöllisesti henkilöiden tarpeet ja palvelut tässä muutostilanteessa?

3. Yhteisö ja sosiaaliset suhteet ovat osa palvelun sisältöä

Niittykoti ja Rantakodon alueella asuvat, asumisen tuen piirissä olevat, henkilöt ovat muodostaneet yhteisen sosiaalisen kokonaisuuden. Niittykodin yhteisissä tiloissa on kokoonnuttu päivittäin yhteisiin ruokailuihin, viikoittain peli-iltoihin, erilaisiin retkiin, liikuntahetkiin, tapahtumiin ja juhliin. Aukkaiden yhteiset hetket ovat tukeneet heidän sosiaalista, psyykkistä ja fyysistä toimintakykyään, edistänyt osallisuutta ja ehkäissyt syrjäytymistä ja yksinäisyyttä. Aukkaista on muodostunut ”perhe”, jossa huolehditaan toinen toisistaan. Tätä inhimillisyyttä ei voi mitata kustannuslaskennalla.

Tätä ei voida arvioida vain sillä perusteella, kuinka monta henkilöä on kirjoilla varsinaisessa yhteisöllisen asumisen yksikössä. Asiakirjojen mukaan kustannus- ja asukasmäärä-tarkasteluissa ei ole huomioitu neljää Rantakodon alueella asuvaa, asumisen tuen piirissä olevaa henkilöä, vaikka he ovat osa Niittykodin yhteisöä. Niittykodin ohjaajat tukevat ja ohjaavat myös asumisen tuen piirissä olevia asiakkaita. He käyvät edelleen ruokailemassa ja viettämässä aikaa Niittykodissa. Asumisen tuen asiakkaiden saama tuki on pirstaloitunut monen eri taholle toteuttamaksi palveluksi, joka heikentää asiakkaan saaman palvelun laatua ja sekä asiakkaan kokonaistilanteen hallinta heikkenee. Palveluiden jakautuessa kokonaiskuva asukkaan tilanteesta vaarantuu. Olisi hyvä tarkastella millaisia kustannusvaikutuksia syntyisi, jos em. asiakkaat siirtyisivät takaisin Niittykodin ohjaajien vastuulle. Voidaanko ajatella, että asumisen tukea saavien asukkaiden määrää alueella jopa lisätään ja näin saadaan kustannuksia laskettua asukasta kohden pienemmiksi kokonaisuudessa.

Kysymys 3. Miten omaiset voivat varmistua siitä, että kunkin asukkaan kohdalla mietitään yksilöllisesti henkilöiden tarpeet ja palvelut tässä muutostilanteessa?

4. Asukkaiden todellinen valinnanvapaus

Oikaisuvaatimusten keskeinen kohta on, etteivät asukkaat ole saaneet aidosti vaikuttaa siihen, lakkautetaanko heidän kotinsa tai missä ja kenen kanssa he jatkossa asuvat. YK:n vammaissopimuksen 19 artiklan mukaan vammaisilla henkilöillä tulee olla yhdenvertainen mahdollisuus valita asuinpaikkansa sekä se, missä ja kenen kanssa he asuvat. Asumisen tuki tulee uuden VPL:n 18§:n perusteella järjestää ensisijaisesti vammaisen henkilön toivomalla toteutustavalla. Asiakkaan edun ensisijaisuus velvoittaa tässä asiassa hyvinvointialuetta.

Jokaisen asukkaan kohdalla tulee pystyä osoittamaan seuraavat asiat:

- Milloin ja miten kutakin asukasta on kuultu?
- Mitä vaihtoehtoja hänelle on konkreettisesti annettu?
- Miten hänen oma tahtonsa on selvitetty?
- Millaista tukea on käytetty tuetussa päätöksen teossa?
- Onko asukas voinut tosiasiallisesti valita myös Niittykotiin jäämisen?

Jos vaihtoehdot tarkoittavat käytännössä vain Pirhan osoittaman paikan hyväksymistä, kyse ei ole aidosta valinnanvapaudesta ja itsemääräämisoikeus ei näin ollen täyty.

Kysymys 4. Millaisia vaihtoehtoja on tarjottu? Miten päätöksen teossa on varmistettu itsemääräämisoikeuden toteutuminen?

5. Yksilölliset palvelupäätökset eivät saa korvautua yleisellä yksikköpäätöksellä

Asumisyksikön lakkauttaminen on organisatorinen ratkaisu, mutta jokaisen asukkaan palvelujen on silti perustuttava henkilökohtaiseen palvelutarpeen arviointiin.

Pirhan viranhaltioden tulee kuinkin asukkaan kohdalla erikseen selvittää:

- Mikä asumismuoto vastaa kunkin henkilön yksilöllistä tuen tarvetta?
- Kuinka paljon ohjausta ja henkilökunnan läsnäoloa henkilö tarvitsee?
- Voidaanko sama tuki taata uudessa paikassa?
- Soveltuuko suurempi asumisyksikkö henkilölle?
- Muodostuuko matkoista ylipääsemättömiä haasteita?
- Pärjääkö henkilö vielä yhteisöllisessä asumismuodossa vai onko tarvetta ympärivuorokautiseen asumisyksikköön?
- Johtaako siirto tosiasiaissa raskaampaan palveluun kuin henkilö todellisuudessa tarvitsee?
- Voiko muutos johtaa henkilön toimintakyvyn alenemiseen?

Miten yhteisöllisessä asumisessa asunut voi yhdessä yössä muuttua ympärivuorokautista hoitoa tarvitseväksi asukkaaksi? Tai vastaavasti pärjääkö yhteisöllisessä asumisyksikössä asunut itsenäisesti asumisen tuen turvin? Voidaanko uudessa asumispaikassa varmasti taata kaikki asiakkaan tarvitsema tuki ja ohjaus.

Samalla tulee miettiä, miten asumisen tuen asiakkaat pärjäävät ilman Niittykodin antamaa tukea ennen kaikkea ilta-aikaan.

Kysymys 5. Miten varmistetaan edellä esitettyjen asioiden toteutuminen käytännön tasolla oikea-aikaisesti ja oikeassa muodossa? Miten nopeasti pystytään reagoimaan, jos uudessa asumismuodossa ilmenee ongelmia?

6. Muutoksen kokonaisvaikutukset ovat paljon asuntoa laajemmat

Asumisyksikön lakkauttaminen voi merkitä samanaikaisesti:

- Kodin vaihtumista.
- Paikkakunnan vaihtumista.
- Ystäväpiirin vaihtumista ja mahdollista menettämistä.
- Parisuhteen katkeamista
- Toimintakeskuksen tai työtoimintapaikan vaihtumista.
- Tuttujen ohjaajien ja avustajien vaihtumista.
- Päivittäisten rutiinien, harrastusten ja lähipalvelujen katkeamista.
- Läheisten tapaamisten vaikeutumista.

Näiden muutosten yhtäaikaisuus kuormittaa erityisen paljon asukkaita sekä heikentää heidän hyvinvointiansa, terveyttä ja toimintakykyä. Osalle kehitysvammaisia tämän kaltaiset muutokset ovat erittäin haastavia, osalle jopa mahdottomia.

Pirhan tulee tarkastella yhteisvaikutusta, ei vain yksittäistä muuttoa. Kehitysvammaisen henkilön kohdalla useiden tuttujen rakenteiden samanaikainen katoaminen voi on huomattavasti vakavampi asia kuin tavanomainen asunnonvaihto.

Kysymys 6. Miten turvataan edellä mainitut asiat kehitysvammaiselle henkilölle?

7. Läheisten ja omaisten muodostaman tukiverkon säilyminen

Toiselle paikkakunnalle muuttaminen vaikeuttaa läheisten osallistumista asukkaan elämään. Pitkät etäisyydet, vähäinen julkinen liikenne, kuljetuspalvelujen rajallisuus, matkakustannukset sekä iäkkäiden läheisten vaikeudet liikkua vieraassa ympäristössä vaikeuttaa yhteyden pitämistä. Osalle kehitysvammaisia tai heidän läheisillään ei ole riittäviä digitaitoja sujuvien yhteyksien ylläpitämiseen.

Pirhan viranhaltijoiden tulee arvioida konkreettisesti:

- Kuinka usein läheiset nykyisin tapaavat asukasta?
- Kuinka pitkäksi matka uudessa tilanteessa muodostuu?
- Miten tapaamiset ja kulkeminen käytännössä järjestetään?
- Mitä lisäpalveluita tarvitaan, että kehitysvammaiset henkilöt voivat jatkossa pitää yhteyttä läheisiinsä?
- Vaarantaako muutto asukkaan tosiasiallisen yhteydenpidon läheisiinsä?
- Jokaisella on oikeus parisuhteeseen. Miten tuetaan asukkaiden parisuhteiden säilymistä?

Läheisverkoston menettäminen lisää julkisten palvelujen ja henkilökunnan tuen tarvetta. Samalla lisääntyy huomattavasti riski erilaisiin mielen terveydellisiin haasteisiin. Nämä lisää kokonaiskustannuksia sosiaali- ja terveystaloudessa.

Kysymys 7. Kuinka usein ja miten läheisten tapaaminen järjestyy, jos tarvitaan lisäpalveluita?

8. Ennakollinen vaikutusten arviointi

Lopettamispäätöstä tehtäessä tulee huomioida päätöksen vaikutukset yhteisöllisessä asumisessa ja tuetussa asumisessa olevien asukkaiden arkeen, ihmissuhteisiin, hyvinvointiin, terveyteen ja toimintakykyyn riittävässä laajuudessa.

Miten Pirhassa on toteutettu ennakointi / vaikuttamisarviointi seuraavissa asioissa:

- Yhteisöllisen ja tuetun asumismuodon vaikutusarvio
- Vammaisvaikutusten arviointi
- Itsemääräämisoikeuteen ja osallisuuden toteutuminen
- Vaikutukset läheisiin ja yhteydenpitoon.
- Terveys- ja turvallisuusriskit
- Vaikutukset palvelujen jatkuvuuteen muutoksen kohteena asukkaille ja koko paikkakuntaan verrattuna.
- Vaihtoehtoisten ratkaisujen vertailu
- Muutoksen lyhyen ja pitkän aikavälin vaikutukset.

Jos arviointi on tehty vasta lakkauttamispäätöksen jälkeen tai ainoastaan yleisellä tasolla, sen riittävyys voidaan perustellusti kyseenalaistaa.

Kysymys 8. Milloin ja miten Pirhassa on toteutettu Niittykodin lakkauttamiseen liittyvät edellä mainitut vaikuttavuusarvioinnit? Missä niihin voi tutustua?

9. Taloudellisten perustelujen tulee olla läpinäkyviä ja vertailukelpoisia

Lakkauttamista on perusteltu pienellä asukasmäärällä, korkeilla asukaskohtaisilla kustannuksilla. Näistä perusteita ei ole esitetty tarkkoja laskelmia riittävän kokonaisvaltaisesti Niittykodilla järjestetyssä info tilaisuudessa.

Pirhan tulee julkaista ja toimittaa päätöksen tueksi:

- Tarkat kustannuslaskelmat
 - laskelmissa käytetty asukasmäärä
 - huomioiden tuettujen asuntojen palvelujen käyttö
- Vertailu muihin vastaaviin yksiköihin ja paikkakuntiin
- Uuden asumisjärjestelyn kustannukset
- Muutto- ja siirtymäkustannukset
- Kuljetusten ja henkilöstötarpeen muutokset
- Mahdollisen ympärivuorokautisen asumisen lisäkustannukset.
- Mahdollisen toimintakyvyn heikkenemisen aiheuttamat kustannukset.
- Muutokset lyhyen ja pitkän aikavälin kustannuksissa.

Pieni yksikkö voi näyttää asukaskohtaisesti kalliilta, jos arvioinnissa tarkastellaan vain nykyistä yksilöbudjettia. Se ei vielä osoita, että lakkauttaminen olisi kokonaisuutena taloudellisin ratkaisu.

Hyvinvoinnista ja terveyden hoidosta aiheutuvat kustannukset yksinäisyyden, turvattomuuden ja mielenterveyden haasteiden lisääntyminen voi johtaa raskaampien palvelujen ja ympärivuorokautisen asumisen tarpeeseen.

Kysymys 9. Missä nämä ovat julkaistu ja missä niihin voi tutustua?

10. Sijaisten saatavuutta koskeva perustelu

Paikkakunnalla on ollut halukkaita ja ammattitaitoisia sijaisia, mutta Pirhan omat henkilöstöä koskevat käytännöt tai säännöt ovat vaikeuttaneet heidän käyttämistään. Tämä luo ulkopuolisille virheellisen kuvan sijaisten saatavuudesta.

Pirhan tulee julkaista tämän väitteen taustaselvitys:

- Kuinka monta työvuoroa on jäänyt täyttämättä?
- Minä ajanjaksona ongelmia on ollut?
- Kuinka monta mahdollista sijaista on ollut käytettävissä?
- Miksi heitä ei ole voitu palkata?
- Onko sijaispula tosiasiallinen paikallinen ongelma vai seurausta Pirhan omista rekrytointi- tai henkilöstölinjauksista?
- Mitä vaihtoehtoja henkilöstötilanteen ratkaisemiseksi on kokeiltu?

Yleisluonteinen maininta sijaisten saatavuudesta ei yksinään ole riittävä peruste pitkäaikaisten kotien lakkauttamiselle.

Kysymys 10. Missä tausta selvitykset on julkaistu ja missä voi tutustua?

11. Asukasluvun pientyminen ja toiminnan mahdollinen alasajo

Pirha on tarjonnut nykyisille asukkaille muita yksiköitä ja tuetuissa asunnoissa asuvat on pudotettu pois mitoituksista. Tämä heikentää yhteisöä ja vaikuttaa toiminnan käyttöasteeseen.

Tämä on olennainen kysymys: jos hyvinvointialue on omilla toimillaan pienentänyt asukasmäärää tai palvelun käyttäjäkuntaa, pienentynyttä käyttöastetta ei voida ongelmitta käyttää lakkauttamisen itsenäisenä perusteluna.

Pirhan tulee selvittää:

- Miten Niittykotia on markkinoitu?
- Kenelle Niittykotia on markkinoitu?
- Onko Niittykotia tarjottu kaveriporukalle, esim. kolmelle nuorelle?
- Onko itsenäisesti asuvia, asumisen tuen ikääntyviä asiakkaita, joiden toimintakyvyn aleneminen ja tuen tarpeen kasvu huomioitu?
- Onko ympärivuorokautisissa palveluissa henkilöitä, joille riittäisi yhteisöllinen asuminen?
- Kuinka monelle Niittykotia on tarjottu ensisijaisena asumispaikkana?
- Milloin on otettu uusia asukkaita edellisen kerran?
- Onko paikkoja jätetty tarkoituksellisesti täyttämättä
- Milloin päätös olla kehittämättä tai täyttämättä yksikköä tosiasiaassa on tehty?

Kysymys 11. Miten Niittykotia on markkinoitu?

12. Tuleva palvelutarve on otettava mukaan arviointiin

Pirhan tulee tarkastella ja selvittää nykyisen käyttöasteen lisäksi:

- Väestö- ja palvelutarve-ennusteita.
- Koulusta ja perhehoidosta itsenäistyvien määrää.
- Omaishoitajien ja vanhempien ikääntymisestä johtuvaa palvelutarpeen kasvua
- Paikallisten asumispalvelujen tulevaa kysyntää.
- Mitä uuden vastaavan palvelun perustaminen myöhemmin maksaisi.
- Mitä remontointi tarvetta Niittykodissa on?

Lyhyen aikavälin pieni asukasmäärä ei välttämättä tarkoita, ettei paikalliselle yhteisölliselle asumiselle olisi tulevaisuudessa tarvetta. Kolmelle vapaalle paikalle voidaan sijoittaa esim. kolme nuorta, joiden kotiseutua on alueella.

Kysymys 12. Millainen väestö- ja palvelutarve ennuste on? Mitä infotilaisuudessa kerrottu remontointi tarve pitää sisällään?

Yhteenveto

Niittykodin toiminta vaatii tällä hetkellä kehittämistä ja markkinointia. Pienillä yksiköillä on mahdollista tarjota kodinomaista ja erikoistunutta yhteisöllistä asumista. Asumisyksikön toimintaa on mahdollista painottaa intressien mukaan mihin suuntaan tahansa. Tyhjillään oleville paikoille voidaan sijoittaa esim. kolmen kehitysvammaista ystävystä. Vaikka kyseessä on pieni yksikkö, yksikön kulurakenne on erilainen kuin isoissa yksiköissä. Yleinen kustannustaso on Parkanossa alhaisempi, kuin kasvukeskuksissa.

Niittykoti on tällä hetkellä vajaalla täyttöasteella. Tämä näyttäytyy kohtuuttoman suurina kiinteinä kustannuksena yksittäistä henkilöä kohden. Jos asiaa tarkasteltaisiin kokonaisuutena Niittykodin asukkaiden ja muiden Niittykotiin tukeutuvien asukkaiden tukipalvelut mukaan lukien, olisi luku yksittäistä henkilöä kohden huomattavasti pienempi. Samalla välttyttäisiin toimintojen pirstaloitumiselta ja asioiden monimutkaistumiselta.

Pirhan vammaisneuvoston lausunnossa erityisryhmien asumisen palvelu- ja tilakonseptisuunnitelmassa 20.5.2026 Vammaisneuvosto pitää ongelmallisena suuria yksiköitä, jotka ovat omiaan aiheuttamaan vammaisten henkilöiden segregaatiota, leimautumista ja erottelua muusta yhteisöstä. Samalla todetaan pohjoismaisista tutkimuksista, jotka osoittavat henkilöstön laitosmaisten toimintakäytäntöjen määrän kasvavan yksikön koon suurentuessa. Pienissä yksiköissä kohtaaminen on yksilöllisempää ja asukaslähtöisempää sekä turvallisempaa.

Niittykoti on pieni kodikas asumisyksikkö, missä on mahdollista toteuttaa Pirhan aluehallituksen kokouksessa 22.6.2026 kohdassa § 187 Erityisryhmien asumisen palvelu- ja tilakonseptisuunnitelma Aluehallituksen 2. varapuheenjohtaja Petra Schulze Steinen tekemää ponsiesitystä: ”Aluehallitus edellyttää, että tulevien erityisryhmien asumishankkeiden päätösesityksissä ja niiden valmistelussa kiinnitetään huomiota erityisesti asukkaiden osallisuuteen, kodinomaisuuteen sekä läheisten vierailuja ja yhteydenpitoa tukeviin ratkaisuihin.”

Niittykodin kustannuksia arvioitaessa pitää muistaa huomioida Rantakodon alueella itsenäisesti asuvat 4 kehitysvammaista henkilöä, joille Niittykoti on tarjonnut yhteisöllisyyttä ja tukipalvelut heidän tarpeiden mukaan. He ovat voineet viettää aikaa turvallisessa ympäristössä myös iltaisin.

Meistä on ollut todella surullista seurata Pirhan johdonmukaista toimintaa Kehitysvammaisten palvelujen ja tässä tapauksessa erityisesti Niittykodin alasajoa. Tapahtumien kulku herättää perustellun kysymyksen siitä, onko pienten yksiköiden toiminnan jatkamista ja kehittämistä tosiasiallisesti arvioitu vaihtoehtona niiden lakkauttamiselle. **Tämä toiminta ei vastaa Pirkanmaan hyvinvointialueen strategiaa ja arvoja, jotka korostavat ihmisyyttä, ihmisläheisyyttä ja asiakaslähtöisyyttä.** Ovatko strategia ja arvot vain kauniita korulauseita, joilla ei ole mitään tekemistä tekojen kanssa? Niittykodin sulkemispäätös on tehty vain kustannustehokkuutta ajatellen, unohtaen täysin ihmiset ja ihmisuus. Sulkemispäätös ei vie asukailta vain kotia vaan koko elämän ja elinpiirin. Palvelukokonaisuus oli Kolmostien terveyden aikaan toimiva ja asiakkaat yksilöllisesti huomioon ottava. Pirhalle siirryttäessä asukkaiden palvelukokonaisuus pirstaloitui ja kustannustehokkuus laski, josta viime sijaisia kärsijöitä ovat palveluiden käyttäjät, Niittykodin asukkaat, kehitysvammaiset ihmiset. Ne ihmiset, joita Pirha lupaa kohdella kunnioittavasi, lämpimästi, oikeudenmukaisesti ja joiden hyvinvoinnin tulisi olla toiminnan perustana.

Olisimme toivoneet asian suhteen avointa keskustelua ja ennen kaikkea tiloihin ja asiaan tutustumista ennen varsinaista päätöstä. Asiasta tiedottamisen tulee nojautua perusteltuihin ja oikeisiin tietoihin ei virheelliseen ja väärään tietoon.

Parkano 17.8.2026

Ikaalisten-Parkanon Kehitysvammaisten tuki ry

puheenjohtaja Sari Tyrkkö